

Να θυμίσουμε ότι ο Ανδρέας, γιος του Πηνειού και της Κρέουσας, έστησε το βασίλειό του στην Βοιωτία, στην περιοχή που την είπαν Ανδρηίδα. Εκεί έφθασε ο Αθάμαντας, γιος του Αιόλου, που παντρεύτηκε την Θεμιστώ, ανιψιά του Ανδρέα. Ο Ανδρέας του χάρισε ένα κομμάτι γης και παντρεύτηκε την εγγονή του, Ευίππη. Του έκανε δυο γιους, τον Ετεοκλή και τον Άλμο. Ο Άλμος διαδέχτηκε τον άτεκνο αδελφό του. Από τον Ποσειδώνα και την κόρη του, Χρύση, γεννήθηκε ο Ορχομενός που έδωσε το όνομά του στην ως τότε Ανδρηίδα (ως σήμερα την λένε Ορχομενό) αλλά δεν απέκτησε γιους. Όσο να γίνουν όλα αυτά, είχε καταφθάσει από την Κολχίδα ο Κυτίσσωρος, γιος του Φρίξου κι εγγονός του Αθάμαντα, που τον είχε στείλει ο πατέρας του να διεκδικήσει την περιουσία τους. Γιος του Κυτίσσωρου ήταν ο Κλύμενος. Ως συγγενής της βασιλικής οικογένειας, όταν ο Ορχομενός πέθανε χωρίς να αφήσει αρσενικό διάδοχο, πήρε τον θρόνο. Έτσι, η περιοχή πέρασε στους απόγονους του Αιόλου.

Στην Ογχηστό, πόλη στη μεριά της Κωπαΐδας, γίνονταν τελετές προς τιμή του Ποσειδώνα. Στο εκεί ιερό είχε συρρεύσει πολύς κόσμος. Ανάμεσά τους, ο Κλύμενος με τους δικούς του και ο Θηβαίος Μενοικέας με την συνοδεία του. Κάποια στιγμή και κάτω από περίεργες συνθήκες, ο ηνίοχος του Μενοικέα, Περιήρης, πέταξε μια πέτρα που βρήκε τον Κλύμενο στο κεφάλι. Ο βασιλιάς μεταφέρθηκε ετοιμοθάνατος στον Ορχομενό. Πεθαίνοντας, όρκισε τον πρωτότοκο γιο και διάδοχό του, Εργίνο, να εκδικηθεί τους Θηβαίους. Ο Εργίνος κίνησε πόλεμο εναντίον της Θήβας, νίκησε και υποχρέωσε τους Θηβαίους να του δίνουν κάθε χρόνο εκατό βόδια ως φόρο υποτέλειας.

Αυτά τα εκατό βόδια της χρονιάς πήγαιναν να παραλάβουν από την Θήβα οι άνθρωποι του Εργίνου, όταν συναντήθηκαν με τον Ηρακλή. Ο ήρωας, μόλις έμαθε ποιοι είναι και πού πάνε, τους πήρε στο κυνήγι. Τους πρόλαβε και τους έκοψε μύτες και αφτιά, έδεσε πιστάγκωνα τα χέρια τους, έφτιαξε με τις κομμένες μύτες και τα κομμένα αφτιά ένα περιδέραιο, το πέρασε στον λαιμό ενός από αυτούς και τους έστειλε πίσω να πουν στον Εργίνο ότι αυτός ήταν ο φόρος.

Όταν ο Εργίνος είδε τους ανθρώπους του σ' αυτό το χάλι, έστειλε πρέσβεις στην Θήβα και ζήτησε να του παραδοθεί ο δράστης. Διαχειριστής της εξουσίας ήταν τότε ο Κρέοντας, ο γιος του Μενοικέα. Το σκεφτόταν να το κάνει. Ο Ηρακλής όμως φόρεσε μια πανοπλία, δώρο της Αθηνάς, και βγήκε να αντιμετωπίσει τον εχθρικό στρατό. Κατά μια εκδοχή, τον συνόδευαν οι συνομήλικοί του που χρησιμοποίησαν όπλα αναθήματα στους ναούς, καθώς ο Εργίνος τους είχε από παλιά αφοπλίσει. Κατ' άλλη εκδοχή, ο Ηρακλής μπήκε επικεφαλής του θηβαϊκού στρατού.

Ό,τι κι αν έγινε, το φοβερό ιππικό του Ορχομενού επήλθε εναντίον των Θηβαίων. Ο Ηρακλής έφραξε αμέσως τις καταβόθρες που απορροφούσαν τα νερά των ποταμών κι έκανε να πλημμυρίσει ο κάμπος την Κωπαΐδας. Το ιππικό δεν μπορούσε πια να τους απειλήσει. Στη μάχη σώμα με σώμα, που ακολούθησε, ο ημίθεος σκότωσε τον Εργίνο, κατά μία εκδοχή, ή τον υποχρέωσε να δίνει αυτός φόρο στη Θήβα, κατά μian άλλη. Στη μάχη όμως, έπεσε και ο θετός πατέρας του ήρωα, ο Αμφιτρύωνας.

Ο Ηρακλής γύρισε στη Θήβα θριαμβευτής. Ο Κρέοντας βγήκε να τον υποδεχτεί. Όπως είχε κάνει άλλοτε με τον Οιδίποδα, του πρόσφερε τον θρόνο. Και του έδωσε σύζυγο την κόρη

του, Μεγάρα. Και τη μικρότερη κόρη του την έδωσε δεύτερη γυναίκα του Ιφικλή, ήδη πατέρα του Ιόλαου από την πρώτη γυναίκα του, Αυτομέδουσα.

Ο Ηρακλής πάντρεψε την χήρα μάνα του, Αλκμήνη, με τον Ραδάμανθου, αδελφό του Μίνωα, που ζούσε σε γειτονική περιοχή, διωγμένος από την Κρήτη, ύστερα από κάποιο φονικό. Αυτός είναι που συμπλήρωσε τις γνώσεις του Ηρακλή στο τόξο. Φυσικά, και γι' αυτό υπήρξαν αντιρρήσεις.

Η Αλκμήνη, έλεγαν άλλοι, πήγαινε κάποτε από το Άργος στην Θήβα μαζί με τα εγγόνια της, τα παιδιά του Ηρακλή. Στα Μέγαρα, πέθανε. Τα εγγόνια της διαφώνησαν ως προς τον τόπο που έπρεπε να την θάψουν. Στο Άργος από όπου καταγόταν ή στη Θήβα όπου είχε ταφεί ο άνδρας της; Το μαντείο τους σύστησε να την θάψουν στα Μέγαρα. Τα παιδιά σήκωσαν το φέρετρο αλλά το θεώρησαν δυσανάλογα βαρύ σε σχέση με το βάρος της Αλκμήνης. Το άνοιξαν και, αντί για την νεκρή, βρήκαν μέσα μια τεράστια πέτρα. Την έστησαν σε ένα άλσος όπου αργότερα ιδρύθηκε βωμός προς τιμή της Αλκμήνης.

Όσο για την ίδια την Αλκμήνη, με εντολή του Δία, την είχε κλέψει ο Ερμής και την είχε πάει στα νησιά των Μακάρων. Εκεί, μετά τον θάνατό της, είναι που παντρεύτηκε τον Ραδάμανθου.

(τελευταία επεξεργασία, 26 Ιουλίου 2021)

